నిత్యానందంగారి వివాహం

సోమంచి యజ్ఞన్నశాస్త్రి

వొళ్ళు రవరః మండిపోతోంది. కోపం ఆగడం లేదు. ఏదో అఘాయిత్యం చేసేస్తాను. సందేహం లేదు. 'వీడు కోపం[illegible]రి వెధవ, ఎప్పుడో ఏదో అఘాయిత్యం చేసేస్తా'డని మానాయనమ్మ అంటూనే వుండేది.

ఎందుకింత కోపం. ఏం [illegible]ంచుకు [illegible] ముంచుకుపోయిందా. [illegible]ంచుకు [illegible] ముంచుకుపో[illegible] [illegible]న్నర [illegible] నీ బొంద! అసలే కో[illegible]ం[illegible]చకు. నన రెచ్చగొట్టకు. అగ్ని[illegible]. కోపమొస్తే వాళ్ళపై [illegible] మా నాయనమ్మ అంటూవుండేది. కోపమొస్తే వీడికి [illegible]పై తెలీదని. కోపమొస్తే [illegible] విప్ప[illegible]క్కిన కోతిని. కాలుగాలిన పిల్లిని. రేగిన తేనెటీగని. బెదరిన మదపుటేనుగుని. నాకు కోపమొస్తే ఎంత ఉపద్రవమో నాయనమ్మకి తెలుసు.

ఇంతకీ సంగతేమిటో చెప్పమంటావు. పానకంలో పుడకలా మాట మాటకీ అడ్డు తగులుతూ, నే నేదో జాప్యం చేసినట్టు, ఏయిదేమిటీ? తుక్కిన పేనులా నోరువిప్పక, చెవులు అప్పగించి విను. తుక్కిన పేనుకి నోరుంటుంది అంటావు. నీకుందిగా దాకలా నోరు. దయచేసి దానికి తాళమేసెయ్యి. అదిగదీ. రెండు చేతులతోటీ నోరు మూసుకో. చొప్పదంటు ప్రశ్న వెయ్యకు. భేష్!

రామాయణంలో ఈ పిడకలవేటతో ధోరణి తెగిపోయింది. ఎంత దాకా చెప్పానద్బా! ఆఁ జ్ఞాపకమొచ్చింది. వొళ్ళు రవరవ మండిపోతోంది. అఘాయిత్యం చేసేస్తానంటున్నాను. ఏమిట్రా ఆ వెధవ సంజ్ఞలు? నోరు లేదూ? మూగాడివా? అవు నవును. విప్పకూడదు. చేతులూ కాళ్ళూ కూడా కట్టేసుకు విను.

ఈపెళ్ళి నాకిష్టంలేదు. ఆ అమ్మాయి మెడలో మంగళసూత్రం కట్టేశాననుకో. నే కట్టనని చెబుదామనుకుంటే, మాట వినిపించకుండా ధమధమ డోలు వాయించేశారు. జబ్బ వూడిపోయేలా నా చెయ్యి లాగేసి, ముడేయించేశాడు పురోహితుడు. ఆ మాటకొస్తే, వాడే వేసేశాడు. 'మమ' అనికూడా అనుకోలేదు. అయినా ఆ అమ్మాయి నా పెళ్లామేనట! ఆ అమ్మాయి నాకిష్టంలేదు.

నిజమేరా. పెళ్ళికి ముందు వాళ్ళింటికి వెళ్ళి ఆ అమ్మాయిని చూసిన తరవాతే పెళ్ళి ముహూర్తం పెట్టారు. కాని దాన్ని పెళ్ళి చేసుకుందామని నే నెప్పుడూ అనుకోలేదు. ఒప్పుకోలేదా అంటే, నోటితో ఎప్పుడూ ఒప్పుకోలేదు. పిల్లని చూడ్డానికి నాకు తోడుగా నక్షత్రకుణ్ణి పంపించారుగా! నక్షత్రకుడిని ఎరగవూ? మా వెంకట్రామయ్య. వాడికేదైనా అప్పజెప్పితే జలగలా పట్టుకుంటాడు. జీడిలా అంటుకుంటాడు. బంకలా తగులుకుంటాడు. ఇంకేముంది! బయలుదేరిన దగ్గిరనించీ కురుపు సలిపినట్టు ఒకటే సలపడం.

అబ్బాయ్: బెండకాయ ముదిరినా, బ్రహ్మచారి ముదిరినా పనికిరాదు. యాభై ఏళ్ళకి శక్తిఅంతా వుడిగిపోయిన తరవాత పెళ్ళి చేసుకుని లాభమేమిటి? మీ నాయనమ్మ నీ పెళ్ళి చూడాలని తహతహ లాడి చచ్చిపోయిందా? మీ నాన్నకూడా పెద్దవాడైపోయాడు. ఆయనా పోవచ్చు. దాంతో బెంగపెట్టుకుని మీ అమ్మాపోతుంది. ఇహ, నేను - వొచ్చే యేళ్ళేగాని, పోయే యేళ్ళు కావుగదా! పెళ్ళి కూతుళ్ళని చూడ్డానికి నేనూ నీతో రాలేను. నువ్వు ఒక్క-

దివీ ఏమీ చూసుకోలేవు. వీకేమీ తెలుసుదు గదా! వెంటనే పెళ్ళికి ఒప్పేసుకోవాలి. నువ్వు పెళ్ళికి మాత్రం ఒప్పేసుకోవాలి' ఊపిరీ సలపనివ్వడు.ఆలోచనా తెమలనివ్వడు. పాడిందే పాట. చెవులు హోరెత్తి పోయాయి. విసుగెత్తిపోయి 'సరేనయ్యా' అన్నాను

"అమ్మయ్యా. పెళ్ళికి ఒప్పేసుకున్నావు గదా. ఇంక పెళ్ళికూతురే కుదరాలన్న మాట. అదెంత సేపు: చూడబోతున్నాంగా ఇవ్వాళో పిల్లని. ఈ పిల్ల కాకపోతే మరొకటి. అంత కాకపోతే ఊర్వశి. అదీ వచ్చుపోతే తిలోత్తమ. కొండమీద కోతికావాలంటే తెచ్చేస్తాం తీసుకొస్తాం"

పెళ్ళి కూతురిగారింటికి చేరుకున్నాకా నోరు మూత పడలేదు. నా తల దిమ్మెత్తిపోయింది. పెళ్ళికూతురిగారింట్లో ఫలహారం సిద్ధంగావుంది. జీడిపప్పు పాకం: చేగోడీలు. రెండూ నాకిష్టమే. మా వెర్రి నాగమ్మకి అలా ఇష్టమని కోమటి కోటిలింగాల మిఠాయి దుకాణంనించి రహస్యంగా తెప్పించి పెడుతూ వుండేది నాయనమ్మ. కోటిలింగాల దుకాణం లోనే అసలునేతి సరుకు దొరికేది. ఆ ఫలహారం చూసిన తరవాత కాస్త ప్రాణం స్తిమిత పడింది. మా నాయనమ్మ జ్ఞాపకమొచ్చి, కళ్ళ నీళ్ళు తిరిగాయి. నోట్లో నీళ్ళు ఊరించింది ఫలహారం.

"అబ్బాయ్, కతికితే అతకదు. నువ్వు తిన కూడదు" అని బాంబు విసిరాడు నక్షత్రకుడు. ఈ రోజుల్లో ఆ పట్టింపులు పనిచెయ్యవని పిల్లతండ్రి చెప్పినా వినిపించుకోడు. నాసలేకుండా తిండి ప్రారంభించాడు.

"జీడిపప్పు పాకం చాలా బాగుందే: బెల్లప్పాకం! పంచదారకంటె బెల్లప్పాకమే మంచిది సుమండీ .... మ్యామ్ మ్యామ్ .... ఇప్పుడన్నీ సుతారం తిళ్ళు. తెల్లగా వుంటుందని పంచదార తింటే నులి పురుగులు పుట్టుకొస్తాయి. మ్యామ్ మ్యామ్ .... బెల్లానికి ఆ బాధలేదు. ఈ వూళ్ళో తప్ప మంచి బెల్లం దొరకదండీ ... మ్యామ్ మ్యామ్....!!

ఒకటే దవడ ఆడింపు. నక్షత్రకుడి ప్లేటు ఖాళీ. నాకోసం తెచ్చిన ప్లేటులోవి కూడా వాడి ప్లేటులోకి దొర్లిపోయాయి.

"అనుకున్నా. బజారు సరుకు ఇంత ఎలా బాగుందా అని. అమ్మాయి స్వయంగా చేసిందా? పిండి వంటలదాకా కాకపోయినా మామూలు వంట వచ్చు నన్న మాట. ఇంకేం. పిండివంటల్లుకూడా నేర్పెయ్యండి మా వాడికి పిల్ల నచ్చి పోయిందన్న మాటే....హి హి హి మా వాడు భోజన ప్రియుడులెండి .... నిత్యానందం. నువ్వు తినకూడదు గానీ. చాలా బాగుందోయ్! చేగోడీలు కూడానూ....కమ్మగా కరకర లాడుతూ వున్నాయి"

నా వొంతు కూడా తినేశాడు. నరికి పారెయ్యాలన్నంత కోపమొచ్చింది. గుడ్లెర్ర చేశాను. పళ్ళు పట పట కొరికాను. నక్షత్రకుడికి అది అర్థమై ఏడిస్తేగా! ఓ గ్లాసు మంచినీళ్ళు. రెండు గ్లాసుల కాఫీ తాగి. బ్రేవ్‌మని తేన్చాడు.

"దుర్ముహూర్తం రాకుండా పిల్లని రప్పించండి:"

వొచ్చింది ఆ అమ్మాయి. గజగమనం, మందగమనంతో కాదు. తారాజువ్వలా రివ్వున వొచ్చింది. కుర్చీలో ధీమాగా కూర్చుంది. సిగ్గుపడలేదు. తల వొంచుకోలేదు.

'బాగానే వుంది కదూ' నక్షత్రకుడు నా చెవులో గుసగుస. ఆడవాళ్ళంటే నా కసలే సిగ్గు. అందులో ఆ అమ్మాయి నాకేసి అలా ధాటీగా చూసేస్తూవుంటే....! 'పిల్లని తిన్నగా చూచుకోవోయ్.' అంటూ నక్షత్రకుడు. 'అమ్మాయ్. కొంచెం వెలుగుపడేలా కూర్చో అమ్మా! వెనకటికి ఓ పెళ్ళికొడుకు పిల్లని పసందుచేసి తరవాత క్రీనీడలో తిన్నగా కనిపించలేదు కనక ఒప్పుకున్నానని పేచీ పెట్టాడుట. ఆఁ అదీ. ఇప్పుడు చూసుకోవోయ్' ఏం చూడను: ఓ ఆ అమ్మాయి అందులో పెళ్ళికున్నది. సిగ్గూ. శరం లేకుండా చూస్తూ వుంటే. ఆ అమ్మాయి చూడకుండా. నే చూద్దామంటే. ఎప్పుడు ఆ అమ్మాయికేసి చూడబోయినా. ఆ అమ్మాయి నాకేసి చూస్తూనే వుంటుంది. ఆడదాని చూపుల్ని మన్మథుడి బాణాలంటారు. ఆ అమ్మాయి చూపులు నాకు ముళ్ళలా గుచ్చుకున్నాయి. 'చూశావా. చూశావా' అని చెవి కొరుకుతాడు నక్షత్రకుడు. ఏం చూశాను: నెత్తిమీద పువ్వుల గోలెంతప్ప మరేమీ కనిపించలేదు.

"పిల్ల బాగానే వుంది కదూ: ఏం! ప్రశ్నలేమన్నా వేస్తావా?" ఎవరిని? ఆ అమ్మాయినేటి! ఇంతమందిలో చూడ్డానికే సిగ్గుగా వుంటే నే ప్రశ్నలేం వెయ్యగలను? బొంబాయిలాటి వూళ్ళల్లో అమ్మాయినీ, అబ్బాయినీ. ఏ సినిమాకో. బీచికో తోడు లేకుండా పంపిస్తారుట. అలా వొదిలిపెడితే చూపిద్దును నా మజా! అంతేగాని పదిమందిలో కూచోపెట్టి. మాట్లాడమంటే. జంకుగా వుండదూ:

'పోనీ, నేనే పలకరిస్తానులే' అన్నాడు. "నీ పేరేమిటమ్మా?"

"సుబ్బమ్మ :"

"బాగుంది, సాంప్రదాయకమైన పేరు." ఆ అమ్మాయిపేరు దిబ్బమ్మ అయితే మరీ సంతోషంగా వుంటుందన్నట్టు మాట్లాడాడు నక్షత్రకుడు.

"చదువుకుంటున్నావా అమ్మా?"

"ఆఁ...."

"ఎన్నో క్లాసు?"

తటస్థ విధానం

కొడుకు: నేనా అమ్మాయిని చేసుకోను నాన్నా!

తండ్రి: చేసుకుతీరాలి.

కొడుకు: సరే, చేసుకుంటాను. కానీ కట్నం తీసుకోను నాన్నా!

తండ్రి: తీసుకోపోతే వాబ వాయగొడతాను.

కొడుకు: అయితే తీసుకుంటాను. కానీ కొన్నాళ్ళు ఆగండి నాన్నా!

తండ్రి: అదేంకుదరదు వెర్రి వేషాలెయ్యకు. తక్షణం పెళ్ళిచేసుకోవాలి.

కొడుకు: సరే, మీ ఇష్ట ప్రకారమే కానివ్వండి నాన్నా!

నం. పా. సా.

"ఆరో క్లాసు"

"ఆరో క్లాసే: రాసులపేర్లు తె సా?"

మేగజైన్లలో నక్షత్రకుడు ారఫలాలు తప్ప ఏమీ చూడడు.

"తెలుపండీ :"

"చెప్పమ్మా :"

"అశ్వనీ. భరణీ....వృశ్చికం అంటోంది ఆ అమ్మాయి. నాకు మా చిరాకె కొచ్చింది. 'అనవసరంగా చంపకోయ్' నీ అవకతవక జవాబుల్తో మమ్మల్ని చంపొద్దని ఆ అమ్మాయినవాలని నా వుద్దేశం. 'అనవస ంగా చంపకోయ్ ఆ అమ్మాయిని' అని ారు జారిపోయింది.

"మావాడు చాలామంచివాడుె డి. భార్యని పువ్వుల్లో పెట్టి పూజించుకుంట ు. ఏమంటావు ?" తొడమీద ఫేడేల్‌మ కొట్టాడు.

"ఇంగ్లీషు చదువులు చూడండి. తెలుగు పేర్లన్నీ తిన్నగా చెప్పరు. మా అమ్మాయికి హిస్టరీ జాగర్ఫీలు బాగా వొచ్చునండీ :" ముక్కు మాటలతో ఇది ఆ పిల్లతండ్రి.

"అమ్మా: అశోకచక్రవర్తి ఏం చేశాడు ?"

"అశోక చక్రవర్తి గొప్పచక్రవర్తి. ఆయన రోడ్లను తవ్వించెను. జంతువులకు..... జంతువులకు, మరమ్మత్తులను చేయించెను. అఁహఁ, ఆసుపత్రులను వేయించెను. చెట్లను కట్టించెను"

"శభాష్: చాలమ్మా చాలు, మెతుకుపట్టుకు చూస్తే చాలదూ: హిస్టరీ చాలా ధాటీగా వొచ్చిందండీ :" అని నక్షత్రకుడి మెప్పు:

"జాగర్ఫీ కూడానండీ: భూ మ ధ్య రే ఖ ఎక్కడుంది తల్లీ ?"

"భూమధ్యరేఖ .... భూ మ ధ్యం లో వుందండీ :"

"రైట్: జాగర్ఫీ క్షుణ్ణంగా వొచ్చునండీ మా అమ్మాయికి. ఇంకా యేమన్నా ప్రశ్న వేస్తే వెయ్యండి."

నక్షత్రకుడికి అసలు జాగర్ఫీ అంటే యేమిటో తెలిస్తేగా ప్రశ్న వెయ్యడానికి.

"తెలుస్తూనే వుందిలెండి – అనవసరంగా అందులో ప్రశ్న లెందుకు? అమ్మాయికి వంట వచ్చునని ముందరే తేలిపోయింది. ఇంకేం కావాలీ.... అఁ..... స ం గీ త ం ఏమైనా చెప్పించారా ?"

"ఆ...."

"నోటి పాటేనా, వాయిద్యం కూడానా ?"

"నోటి పాటేనండి.–వాయిద్యం చాలా యేళ్లు సాధకం చెయ్యాలి. అత్తారింటికెళితే అక్కడ కుదరదు. నోటి పాటైతే ఖర్చు పూర్తిగా వృధాపోదు. పేరంటాల్లో మంగళ

హారతో. పిల్లలు పుడితే జోలపా ' పాడు కోడానికైనా పనికొస్తుంది."

"అవు నవును. సంసారుల సం కం అంతే లెండి. కృతులు నేర్పించారా యేమిటి? బాగుంది. శాస్త్రీయ సంగీతం ప్పకుండా నేర్పించాలండీ: త్యాగయ్య మనః శా....అర వలు చూడండి - ఆయన్ని ఖూనీ ిి పారేస్తు న్నారు. మనం నేర్చుకోవాలి. ఏ ఒక్క కృతి పాడమ్మా :"

"శ్రుతి లేందే నేపాడలేనండీ.: న్నారు:"

"శృతికే మమ్మా: సా. పా. స అన్నాడు వక్షత్రకుడు. వాడి కోతి చేష్టలు చ స్తూవుంటే నాకు చిరాకెత్తు కొచ్చేస్తోంది. 'నీ పాటెవరికి కావాలోయ్. నోరు మూసుకో:' ందామను కున్నాను. వాళ్ళందరి ముందూ గ మాయిస్తే. ఏడిచి పోతాడుగదా అని వూరుకు ను.

వాళ్ళ నాన్న. అమ్మ. అన్న తమ్ముళ్ళ అందరూ ఖతిమాలగా ఆ అమా యి పాట మొదలెట్టింది—

'నను పాలింప నడచి వొచ్చి వో. నా ప్రాణ నాథ' అం టూ. " హో హో! యుక్తమైన పాటపాడావు. నడిచి రేదు. రైలే ఎక్కి వొచ్చాడనుకో. హి హి హి ...." తన తెలివికి తనే సంతోషించ ప్రారం భించాడు వక్షత్రకుడు.

"మా అమ్మాయికి సినిమా పా లు చాలా బాగా వొచ్చునండీ: తెలుగే కా . హిందీ కూడాను."

"అలాగా. ఏదమ్మా: ఓ సిని ా సాంగు వినురు"

"వందిట్లో పెళ్లౌతున్నదీ .... లె విందౌ తున్నదీ ...."

"ఎందులోదోయ్ ఈ పాట ని ్యనందం? మా వాడికి సినిమా పిచ్చిలెండి - వూళ్ళో వచ్చిన ప్రతి సినిమా చూ స్తా ు. దాన్లో స్టార్లూ. పాటలూ అన్నీ మా వా కి కంఠతా. అవునా. నిత్యానందం :" తొ ొడ మళ్ళీ ఫెడేల్ మని కొట్టాడు. వీడికిద రోగం 'అవునా. ఏ మంటావు' అని పక వాడి తొడ మీద చరుస్తాడు. చాచి పుచ్చుకు ెంపకాయ కొడదా మన్నంత కోపమొచ్చిం . పరాయి వాళ్ళ ముందర అవమాన చెయ్యడ మెందుకు. అఘోరించి పోతాడని వూరుకున్నా గాని: 'రైలుకి పై మై న ట్టుం ది పద' అని వెంటనే బయటి కొచ్చేశాను. వక్షత్రకుడు పిల్ల తండ్రితో పావుగంట గుసగుస లాడాడు. జీడిపప్పు పాకం పొట్లం తెచ్చుకున్నాడు. ఇంకేముందీ : ఆయనకి దాసుడై పోయాడు. భట్రాజులా వా ళ్ళ ని పొగిడాడు. "ఆడ కూతుళ్ళని కన్నవాళ్ళు ఆశతో వేగిపోతూ వుంటారు. సంధిగ్ధంలో వుంచకూడదు. పిల్ల సంగతి నువ్వే తేల్చు. క ట్నం. కానుక సంగతి నే తేలుస్తాను." మళ్ళీ కురుపు సలుపు.

" ఆ అమ్మాయి పా టేం బాగాలేదు" అన్నాను.

"వరసలు బాగానే వొచ్చాయి. పడగ్గదిలో నీకు వినిపించడానికి అది చాలు. క చే రీ ఇ చేయించవుగా?"

"పిల్ల అందంగా లేదు."

"అందం కొరుక్కు తింటామా?"

"అందం లేకపోతే మానె. ఆ అమ్మాయి ముక్కు వంకరగా వున్నట్టుంది."

"పి ముక్కంత మెలికలు తిరగలేదు"

"మెల్లకన్నులా వుంది."

" పెళ్ళానికి మె ల్ల యి తే మొగుడికి అదృష్టం."

బుద్ధున్నవాడు అనవలసిన మాటే అది! వొళ్ళు మండి పోయింది. ఛీ ఛీ : నీతో మాట్లాడ కూడదనుకున్నాను. మోసం.

"అబ్బాయి: నే చెబుతున్నా విను. ఈ పిల్ల అన్ని విధాలా నీకు తగింది. ఆ మాట కొ స్తే పి ల్ల ముం దు నువ్వే తీసికట్టనిపించావు. నువ్వు నోరు విప్పి పలకరించలేక పోయావు. నీకేమీ రాదేమోనని వాళ్ళకి అనుమానం పుడితే...'లేదండీ, మా వాడికి కొంచెం సిగ్గు! మొహమాటం, చ ను వ యి న తరువాత చూడండి, మా వాడి తడాఖా" అని నచ్చచెప్పే సరికి నా తాతలు దిగొచ్చారు. నువ్వు అసమర్థు

ఉవని. నీ సంబంధం వాళ్ళకి నచ్చకపో తే. అది వేళమంతా పాకిపోయి. నీకు అసలు శ్రీ యోగం లేకుండా పోతుంది. నీ మేలు కోరే చెబుతున్నా ఒప్పేసుకో.... కానింటి ంథ కంటె, అయినింటి కోతిని చేసుకోమన్నా సం. ఈ సంబంధం కుదిరితే నువ్వు చాలా అ౯ ష్ట వంతుడి వే:"

అర్థం పర్థం లేని ఒకటే వాగుడు. త వాగినా నే జవాబు చెప్ప లేదు. పో, ః వాక్కుని వాక్కుని నీ నోరే నా పె ట్టి పోతుంది. అనుకున్నాను. అంతే. భీష్మం కు మౌనంగా వుండిపోయాను. నువ్వే చెప్పు నా కిష్టం లేదని తేల్చేసినట్టేనా ? కాని, ఓ టి కొాచ్చేసింతరవాత పిల్ల నాకు నచ్చిం ని నక్షత్రకుడు అందరితోటీ చెప్పేశాడు. నాన్నా, నక్షత్రకుడూ కలసి కట్నాలూ, కానుకలూ అన్నీ నిర్ణయించేశారు. నన్ను దేనికీ సంప్ర తించరు. ఏమీ అడగరు. నాకు వొళ్ళు మండిపోతోంది. ఎప్పటికప్పుడే 'నాకక్కర్లేదు. పెళ్ళిపనులు చేయించకండ్రా' అని చెబుదామనుకునేవాణ్ణి. మా నాయనమ్మ వుంటే పైకి చెప్పకపోయినా మొహాన్ని బట్టే కని పెట్టేసింది. 'ఏమిట్రా నాయనా: ఆముదం తాగినవాడిలా మొహం పెట్టావు ?' అని అడిగి వుండేది.

'నాయనమ్మా, నా కీ పెళ్ళి ఇష్టంలేదే:' అనేవాణ్ణి.

'ఎందుకురా' అనేది.

'ఆపిల్ల నాకు నచ్చలేదే:'

'ఎందుకు నచ్చలేదురా ?'

'ఆ పిల్లకి మెల్ల. ముక్కు వంకర. కీచు గొంతుక. పాట రాదు'

'అలాగ్రా వెర్రికుంకా: నీకు నచ్చనిపిల్లని చ్చి పెళ్ళెందుకు చేస్తాముగా. వొద్దని వుత్తరం రాయించేస్తానులే' అనేది.

'థాంక్యూ. నాయనమ్మా:'

దాంతో పెళ్ళి బంద్. 'పదిమంది పిల్లల్ని చూసి. అందులో ముగ్గుర్ని ఏరి. వాళ్ళని మళ్లీ చూసి. ఆ ముగ్గుర్లో ఒకర్తెని ఎన్ను కోవాలని నా ఆశయం. చూసిన మొదటి పిల్లనే నాకు అంటగట్టేస్తే యెలా భరించ గలను. నువ్వు చచ్చిపోయి ఎంత సంకటం తెచ్చిపెట్టావు నాయనమ్మా: నా పెళ్ళి చూడ కుండా చావ ననేదానివి ఎంతపని చేశావు నాయనమ్మా : నా మొహం చూసి భావం కనిపెట్టే మనిషిలేదు కదా: యింట్లో అన్నీ నేనే మాటల్లో చెప్పాలి. కోపమొస్తే నాకు మాటలు త్వరత్వరగా రావని 'నీకు తెలుసుగా' రంపంలాటి వాడిగల మాటలకోసం వెతుకు తాను. అవి దొరక్కపోతే నాలిక తడబడు తుంది. నాలిక తడబడితే నాన్న కరుస్తాడు. అంచేత ధాటీగా ఉపన్యాసం తయారు చేసు కుని వెడదామనుకుంటూ వుంటే ముహూర్తం వచ్చేసింది. పీటలమీంచిలేచి పోదామనుకున్న ప్పుడల్లా. పురోహితుడు నొక్కేసి. కూర్చో బెట్టేసేవాడు. పుస్తెకట్టించేశాడు. నేనొప్పుకోను. ఈ పెళ్ళి నాకొద్దు....ఏదో ఓఘాయిత్యం చేసేస్తాను.

"ఇక్కడే వున్నానండీ, నాన్నగారూ:"

"గదిలో కెళ్ళడానికి టైమయిందిట్రా...."

"వొస్తున్నానండీ నాన్నగారూ: వొస్తున్నా నండీ:"

"ఇంకేం ఓఘాయిత్యమూ....ఏం ? జవాబు చెప్పక ఇకిలిస్తావేమిటిరా? పోకిరీ పెద్దమ్మా:

□□□

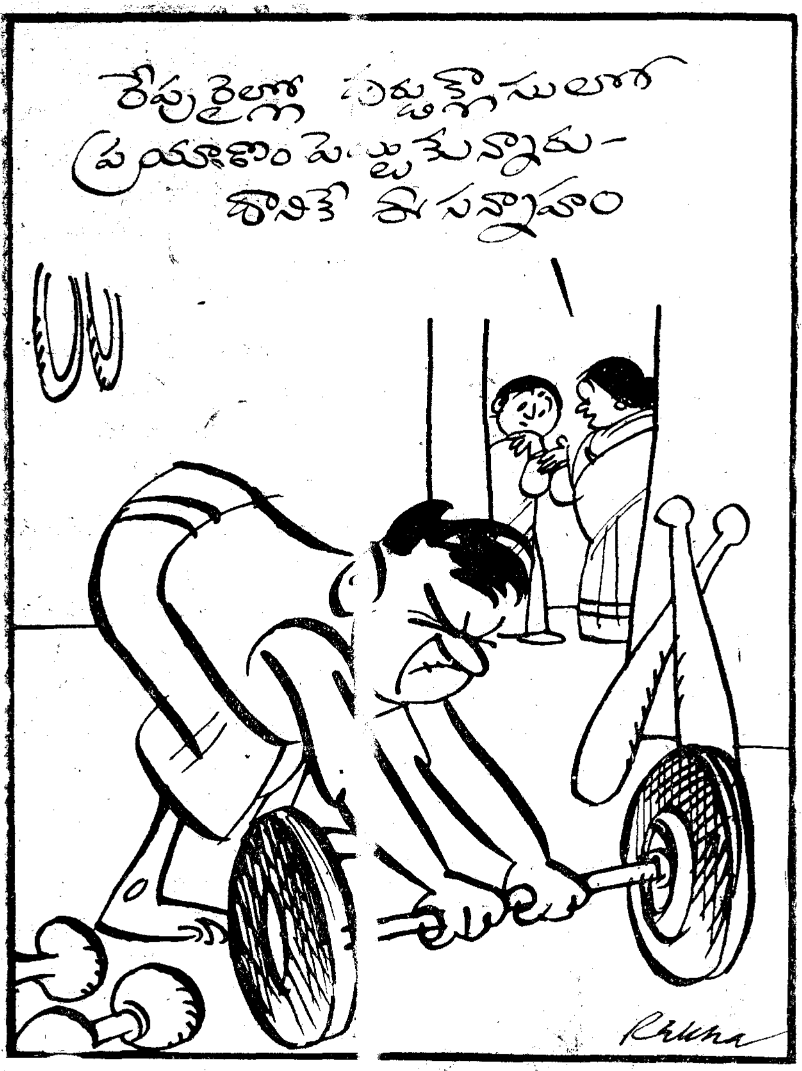

వచ్చే సంచికలో
నిత్యానందంగారి
జీవితంలో
మరో మధుర ఘట్టం